

2. Przewodniczący Komitetu kieruje całością prac Komitetu, a w szczególności:

- 1) reprezentuje Komitet na zewnątrz,
- 2) przewodniczy na posiedzeniach Prezydium Komitetu,
- 3) kieruje bezpośrednio pracami komórek organizacyjnych Komitetu,
- 4) przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia uchwały Prezydium Komitetu (§ 8 ust. 1 pkt 1 — 5).

§ 7. 1. Członków Komitetu w liczbie trzynastu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministrów: Obrony Narodowej, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego, Żeglugi, Oświaty, Zdrowia, Kultury i Sztuki, Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, Centralnej Rady Związków Zawodowych, Związku Młodzieży Polskiej, Związku Samopomocy Chłopskiej, Funduszu Wczasów Pracowniczych i Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

2. Sześciu członków Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu spośród działaczy lub fachowców szczególnie obznajmionych z zagadnieniami turystyki.

§ 8. 1. Do Prezydium Komitetu należy uchwalanie:

- 1) projektu regulaminu pracy Komitetu,
- 2) planów pracy Komitetu,
- 3) projektów programów oraz projektów planów gospodarczych turystyki w skali krajowej,
- 4) projektów preliminarzy budżetowych Komitetu,
- 5) sprawozdań z działalności Komitetu oraz
- 6) opiniowanie i rozpatrywanie innych spraw z zakresu turystyki na podstawie wniosków Przewodniczącego Komitetu.

2. Prezydium zwołuje Przewodniczący Komitetu co najmniej jeden raz w kwartale kalendarzowym.

3. W posiedzeniach Prezydium mogą brać udział bez prawa głosowania pracownicy Komitetu i rzeczoznawcy zaproszeni przez Przewodniczącego Komitetu.

4. Uchwały Prezydium zapadają zwykłą większością głosów przy obecności połowy ogólnej liczby członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

5. Przewodniczący Komitetu, jego zastępca, członkowie Komitetu oraz rzeczoznawcy i osoby zaproszone mogą otrzymywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach według zasad, określonych w uchwale Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, poz. 134).

§ 9. Komórki organizacyjne Komitetu stanowią:

- Wydział Planowania i Koordynacji,
- Wydział Ruchu i Urządzeń Turystycznych,
- Wydział Informacji i Szkolenia,
- Wydział Inwestycji,
- Wydział Finansów i Księgowości,
- Sekretariat Komitetu.

§ 10. Ogół dochodów i wydatków Komitetu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Prezydium Rady Ministrów.

§ 11. Komitet używa pieczęci z godłem państwowym pośrodku i z napisem „Komitet dla Spraw Turystyki” w otoku.

§ 12. Szczegółowy zakres czynności Przewodniczącego Komitetu, jego zastępcy, Prezydium Komitetu oraz tryb zwoływania i pracy Prezydium Komitetu, jak również zakres działania i podział wewnętrzny komórek Komitetu określi regulamin pracy Komitetu, uchwalony na wniosek Przewodniczącego przez Prezydium Komitetu i zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów.

1210

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 sierpnia 1952 r.

w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat jednostek podległych Ministrowi Energetyki.

Na podstawie § 33 uchwały Nr 205 Rady Ministrów z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw i banków (Monitor Polski Nr A-29, poz. 422) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki centralne podległe Ministrowi Energetyki dokonują rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat za pośrednictwem Ministerstwa Energetyki, zwanego dalej „Ministerstwem”.

§ 2. Dla celów rozliczeń, o których mowa w § 1, Ministerstwo otworzy w terytorialnie właściwym oddziale Narodowego Banku Polskiego rachunek pod nazwą „centralny rachunek rozliczeń z budżetem z tytułu zysków i strat”, zwany dalej „centralnym rachunkiem”.

§ 3. 1. Na centralny rachunek wpływają:

- 1) wpłaty z zysku, przypadające od jednostek centralnych,
- 2) przewidziane w budżecie dotacje na pokrycie strat przedsiębiorstw (zakładów).

2. Z centralnego rachunku Ministerstwo udziela dotacji podległym jednostkom centralnym.

§ 4. 1. W zakresie nie unormowanym niniejszym zarządzeniem mają odpowiednie zastosowanie przepisy

uchwały Nr 205 Rady Ministrów z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw i banków (Monitor Polski Nr A-29, poz. 422), z tym że ustalone w tej uchwale terminy ulegają następującym zmianom:

- 1) w § 8 ust. 1 — przedsiębiorstwa (zakłady) dokonują wpłat z zysku planowego na rachunek rozliczeń jednostki centralnej jednorazowo — w terminie do dnia 18 każdego miesiąca za dany miesiąc w wysokości $\frac{1}{3}$ planowej wpłaty kwartalnej;
  - 2) w § 19 ust. 1 pkt 1 — jednostki centralne dokonują wpłat z zysku planowego na centralny rachunek jednorazowo — w terminie do dnia 23 każdego miesiąca za dany miesiąc w wysokości $\frac{1}{3}$ planowej wpłaty kwartalnej przewidzianej w planie zbiorczym.
2. Ministerstwo dokonuje przelewu nadwyżki z centralnego rachunku w następujących terminach:
- 1) z tytułu planowych wpłat — w terminie do dnia 29 każdego miesiąca za dany miesiąc w wysokości $\frac{1}{3}$ planowej wpłaty kwartalnej przewidzianej w planie zbiorczym;
  - 2) z tytułu wpłat ponadplanowych — w terminie do dnia 60 po upływie kwartału;

- 3) z tytułu planowych i ponadplanowych wpłat z zysków rocznych:
- wstępnie — w terminie do dnia 20 kwietnia roku następnego,
  - ostatecznie — w terminie do dnia 10 od daty nadesłania Ministerstwu zbiorczego bilansu przez ostatnią z podległych mu jednostek centralnych.
3. Przepisy powołanej w § 4 uchwały Nr 205 Rady Ministrów z dnia 29 marca 1952 r., dotyczące jednostek centralnych, mają odpowiednie zastosowanie do Ministerstwa, z tym jednak, że przepis § 17 ust. 1 pkt 1 uchwa-

ly stosuje się pod warunkiem, iż pokrycie przez jednostkę centralną z zysków ponadplanowych jednych przedsiębiorstw strat nieplanowych drugich nie spowoduje uszczuplenia wpłat do budżetu w ramach całego Ministerstwa.

§ 5. Zarządzenie niniejsze obowiązuje w odniesieniu do rozliczeń wpłat z zysku i strat za rok 1952.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1952 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1211

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 sierpnia 1952 r.

w sprawie ulg kredytowych dla niektórych spółdzielni pracy.

Na podstawie § 2 uchwały Nr 39 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1952 r. w sprawie ulg kredytowych i podatkowych dla niektórych spółdzielni pracy (Monitor Polski Nr A-16, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. Spółdzielnie pracy, utrzymujące punkty usługowe mające za zadanie obsługę i pomoc wsi w zakresie określonym w § 1 uchwały Nr 39 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1952 r. (Monitor Polski Nr A-16, poz. 184), korzystają z kredytu na warunkach ulgowych przez:

- uproszczony tryb otwierania kredytów do końca 1952 r.,
- obniżenie stopy odsetek od kredytów inwestycyjnych i obrotowych o 50% w ciągu pierwszych dwu lat działalności, przy zachowaniu postanowień podanych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Z ulg kredytowych, o których mowa w § 1, korzysta jedynie dział spółdzielni mający za zadanie obsługę i pomoc wsi.

§ 3. Otwarcie ulgowego kredytu następuje na podstawie zgłoszenia spółdzielni o otwarciu punktu usługowego lub działu spółdzielni mających za zadanie obsługę i pomoc wsi, potwierdzonego przez jednostkę nadrzędną spółdzielni (związek branżowy, oddział wojewódzki, ekspozytura rejonowa) i wydział przemysłu przydział wojewódzkiej rady narodowej. W zgłoszeniu należy podać wartość nakładów, które pokryte będą z kredytu inwestycyjnego, oraz wartość zapasów, które będą finansowane z kredytów obrotowych.

§ 4. Jednostka nadrzędna spółdzielni, wymieniona w § 3, w porozumieniu z wydziałem przemysłu przydział wojewódzkiej rady narodowej ustali stosownie do uzasadnionych zadań gospodarczych spółdzielni:

- wartość prawidłowego nakładu inwestycyjnego, która stanowi podstawę do sfinansowania ulgowym kredytem inwestycyjnym,
- stały stosunek zachodzący między wartością dokonywanych usług przez dział spółdzielni mający za zadanie obsługę i pomoc wsi a wartością środków obrotowych spółdzielni, który stanowi podstawę do sfinansowania ulgowym kredytem obrotowym.

§ 5. 1. Całość kredytu w wysokości kwot ustalonych lub w wysokości wynikającej z ustalonego stosunku — określonych przez wydział przemysłu przydział

wojewódzkiej rady narodowej dla utrzymywania punktów usługowych mających za zadanie obsługę i pomoc wsi — korzysta z obniżonej stopy odsetek kredytu.

2. Sumy przekraczające wysokość ustalonych kwot lub kwot wynikających z określonych stosunków — określonych przez wydział przemysłu przydział wojewódzkiej rady narodowej — oprocentowane będą normalną stopą kredytu.

§ 6. 1. Spółdzielnie realizujące inwestycję budowlaną w celu utrzymywania punktów usługowych mających za zadanie obsługę i pomoc wsi korzystają z uproszczonego trybu otwarcia kredytu i zamiast dokumentacji — wymienionej w § 46 ust. 1 pkt 1 lit. c) i d) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego przez banki specjalne (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-6, poz. 60) — powinny podać zatwierdzone przez inwestorów naczelnych (wydziały przemysłu przydział wojewódzkiej rady narodowej, związki branżowe, oddziały bądź ekspozytury):

- szacunkowy preliminarz kosztów,
- kosztorysy szczegółowe (na dane roboty).

2. Spółdzielnie przedłożą zatwierdzony tytuł inwestycyjny (program rzeczowy) oraz zatwierdzony roczny i kwartalny plan pokrycia właściwemu terytorialnie oddziałowi Banku Inwestycyjnego.

§ 7. Spółdzielnie pracy w określonych terminach składać będą Bankowi Inwestycyjnemu sprawozdanie kwartalne z punktów usługowych lub działów spółdzielni — mających za zadanie obsługę i pomoc wsi — o wartości poczynionych nakładów oraz o wartości stanu środków obrotowych na początek i koniec kwartału sprawozdawczego, ze wskazaniem stosunku do prawidłowego stanu ustalonego przez wydział przemysłu przydział wojewódzkiej rady narodowej.

§ 8. Ulgi wyżej wymienione przysługują spółdzielni pracy jedynie w ciągu pierwszych dwu lat działalności punktów usługowych lub działu spółdzielni.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski